

ZÍSKAVANIE UČENÍKOV MEDZI TÝMI, KTORÍ MAJÚ MOC A VPLYV

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: Rim 13,1–7; Mar 2,23–28; Luk 7,2–10; Ján 18,31–40; Sk 6,7

ZÁKLADNÝ VERŠ

Božie slovo sa šírilo a počet učeníkov v Jeruzaleme mimoriadne rástol. Aj veľké množstvo kňazov poslušne prijalo vieru. (Sk 6,7)

„Učeníci neboli obdarení odvahou a statočnosťou mučeníkov, kým to nepoobtrebovali. Potom sa splnilo Spasiteľovo zaslúbenie. Keď Peter a Ján vydávali svedectvo pred veľradou, ľudia sa veľmi čudovali, spoznali ich, že boli s Ježišom. (Sk 4,13) O Štefanovi čítame, že všetci, čo sedeli vo veľrade, uprene naňho hľadeli a videli, že jeho tvár je ako tvár anjela. Ľudia neboli schopní čeliť múdrosti a duchu, ktorým hovoril. (Sk 6,15.10) Aj Pavol píše o svojom výsluchu na cisárskom dvore: Keď som sa prvý raz bránil, nebol pri mne nik; všetci ma opustili... Ale Pán stál pri mne a posilňoval ma, aby sa cezo mňa naplnilo ohlasovanie a aby ho počuli všetky národy; a bol som vyslobodený z tlamy leva. (2Tim 4,16.17)“ (TV 244; DA 354.355)

REŠPEKTOVANIE AUTORITY

Každý nech sa podriadi vrchnosti. Lebo niet vrchnosti, ak len nie od Boha, a tie, ktoré sú, ustanovil Boh. A tak kto sa stavia proti vrchnosti, protiví sa Božiemu ustanoveniu, a tí, čo sa protivia, priťahujú si odsúdenie. Predstavených sa netreba báť pre dobrý skutok, ale pre zlý. Chceš sa nebáť vrchnosti? Konaj dobro a budeš mať od nej pochvalu. Ona je totiž Božím služobníkom, na tvoje dobro. Ale ak robíš zle, boj sa, lebo nie nadarmo nosíš meč. Je totiž Božím služobníkom, pomstiteľom, vykonávateľom jeho hnevu proti tomu, kto robí zle. Preto sa jej treba podriaďovať nielen pre hnev, ale aj pre svedomie. Aj preto totiž platíte dane, lebo oni sú Boží služobníci a venujú sa práve tejto úlohe. Dávajte každému, čo ste povinní: Komu daň, tomu daň, komu clo, tomu clo, komu bázeň, tomu bázeň, komu česť, tomu česť. (Rim 13,1–7)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V priebehu stáročí sa ľudia snažili pochopiť úlohu a funkciu vlády. Rozmýšľali o tom, ako by ju mali vnímať ako občania a aký postoj k nej majú zaujať. Čo dáva vládcom právo vládnuť? Aká je najlepšia forma vlády? Majú ľudia vždy poslúchať svoju vládu? Ak nie, prečo? To je len niekoľko z mnohých otázok, ktoré si dodnes kladieme.

Aké dôležité posolstvo čítame v Rim 13,1–7? Môžu byť tieto princípy nejakým spôsobom zneužitý? Máme príklady v dejinách, keď sa to stalo?

Pre Rímsku ríšu v Ježišovej dobe bol charakteristický útlak a brutalita. Rímske légie terorizovali civilizované národy a podmaňovali si ich. Násilím ich pripojovali k svojej ríši. Mnohých ľudí odvliekli z domova, uväznili a zavraždili. Tieňové vlády povolené Rímom boli pravdepodobne horšie než samotný Rím. Napriek tomu Ježiš nikdy neobhajoval akékoľvek vzbury proti tejto vláde ani neodsudzoval vyberanie daní. (Luk 20,25) Ježišovým jediným prejavom občianskej neposlušnosti bolo prevrátenie stolov peňazomencov v chráme. Vyjadril tým svoj nesúhlas a odpor voči kňazským praktikám. To sa však netýkalo Rimanov.

„Boží ľud rešpektuje ľudskú vládu ako vládu menovanú Bohom. Učí sa poslúchať ju. Dodržiava zákony svojej krajiny. Keď sa však požiadavky vlády dostanú do rozporu s Božími požiadavkami, Božie slovo musí byť autoritou, ktorá je nad ľudskými zákonmi. Výrok ‚takto hovorí Hospodin‘ nesmie byť nahradený výrokmi ‚toto hovorí cirkev‘ alebo ‚toto predpisuje štát‘. Kristova koruna musí byť zdvihnutá nad koruny pozemských vládcov.“ (6T 402)

APLIKÁCIA

- Naša spoločnosť sa díva na ľudí, ktorí majú vplyv a moc (politikov, významných manažérov) pomerne negatívne, niekedy až nenávisťne. Aký je tvoj postoj ako kresťana? Darí sa ti udržať rovnováhu medzi niekedy potrebným nesúhlasom na jednej strane a výzvou k úprimným modlitbám za tých, ktorým je zverená moc, na druhej strane (1Tim 2,1–4)?

NIKDY STE NEČÍTALI?

Raz v sobotu Ježiš prechádzal cez obilné pole. Cestou jeho učeníci začali trhať klasy. Farizeji mu hovorili: Pozri, robia v sobotu, čo neslobodno. On im povedal: Nikdy ste nečítali, čo urobil Dávid, keď bol hladný a nemal čo jesť on i tí, čo boli s ním? Ako za veľkňaza Abiátára vstúpil do Božieho domu, jedol posvätné chleby a dal i tým, čo boli s ním, hoci to bolo dovolené jesť len kňazom? I povedal im: Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu! Preto Syn človeka je pánom aj nad sobotou. (Mar 2,23–28)

Najmocnejší a najvplyvnejší ľudia, s ktorými sa Ježiš stretával, boli náboženský predstavitelia. Väčšina z nich bola voči nemu otvorene nepriateľská. Napriek tomu pri stretnutí s nimi Ježiš vždy usiloval o ich spásu. Nevyhľadával spory. Šlo mu o ich záchranu. Chcel zachrániť týchto vplyvných ľudí, ktorí ho napokon odsúdili na smrť.

Čo môžeme vyzozorovať zo stretnutí Ježiša s náboženskými vodcami z textov Mar 2,23–28; 3,1–6 a Mat 12,1–16? Ako sa Ježiš snažil osloviť týchto ľudí napriek zjavnému nepriateľstvu voči nemu? Čo povedal, aby sa dotkol ich tvrdých srdc?

Pri stretnutí s náboženskými predstaviteľmi izraelského národa Ježiš argumentoval Písmom. Odkazoval na biblické dejiny. Pripomínal, čo bolo týmto ľuďom blízke. Ježiš hovoril o tom, čo mali spoločné.

Keď Ježiš povedal, že milosrdenstvo je viac ako obetný rituál, citoval Písmo. Tým sa snažil priviesť náboženských predstaviteľov k uvažovaniu o hlbšom zmysle zákona, ktorý tak vrúčne a oddane milovali a podporovali.

Keď sa Ježiš zmienil o vyťahovaní zvieratá z jamy v sobotu, odvolával sa na všeobecné predstavy o slušnosti a láskavosti – teda niečo, čo prijímali a praktizovali aj vedúci predstavitelia. Problémom bola ich zatrpknutosť. Nenávisť voči Ježišovi zatienila aj toto ich presvedčenie.

- **Dnes sa možno čudujeme nad slepotou a tvrdosťou týchto mužov. Ako sa môžeš presvedčiť o tom, či sa nezatváraš pred Božím svetlom, keď sa snažíš chrániť niečo, čo je pre teba dôležité, a nechceš sa toho vzdať? V ktorých situáciách a stránkach života zborového spoločenstva sa to môže stať? Ako riešiť takéto situácie?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

STOTNÍK

Keď skončil svoju reč k ľuďom, ktorí ho počúvali, vošiel do Kafarnauma. Tam mal istý stotník sluhu, ktorého si veľmi cenil, a ten bol na smrť chorý. Keď sa stotník dozvedel o Ježišovi, poslal k nemu niekoľkých židovských starších s prosbou, aby prišiel a zachránil mu sluhu. Tí prišli k Ježišovi a naliehavo ho prosili: Zaslúži si, aby si mu to urobil. Ved' miluje náš národ, a postavil nám synagógu. Ježiš išiel teda s nimi. Keď už bol neďaleko jeho domu, stotník poslal k nemu priateľov s odkazom: Pane, neunúvaj sa, lebo nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Nepovažoval som sa preto ani za hodného prísť k tebe. Ale povedz len slovo a môj sluha ozdravie. Ved' aj ja som človek podriadený vrchnosti a mám pod sebou vojakov. Keď poviem jednému: Chod', tak ide. A druhému: Pod sem, tak príde. A svojmu sluhovi: Urob to, tak to urobí. Keď to Ježiš počul, prekvapil sa. Obrátil sa k ľuďom, ktorí išli za ním, a povedal: Hovorím vám, takú vieru som nenašiel ani v Izraeli. Keď sa poslovia vrátili domov, našli sluhu zdravého. (Luk 7,1–10)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Aj keď väčšina stretnutí Ježiša s vplyvnými ľuďmi vtedajšej doby sa skončila neúspešne, existujú aj výnimky. Príkladom je stretnutie s Nikodémom a rímskym stotníkom (vysoko postaveným vojenským dôstojníkom).

Keď sa stotník dozvedel, že Ježiš prichádza do ich mesta, vyslal svojich priateľov, aby odradili Krista od návštevy v jeho dome. Hlboko rešpektoval židovské náboženstvo i Ježišovu zbožnosť. Cítil sa nehodný toho, aby mu Ježiš venoval osobnú pozornosť. Po svojich priateľoch vysvetlil situáciu, v akej sa nachádza. Prejavil vieru, že samotné Kristovo slovo by mohlo uzdraviť jeho sluhu. Bol to skúsený vojak. Vedel, čo znamená autorita. On poslúchal svojho veliaceho dôstojníka; jeho podriadení poslúchali jeho. Je úžasné, že tento človek, ktorý mal moc aj vplyv (navyše to bol Riman!), prejavil takú hlbokú vieru (najmä v porovnaní s ľuďmi, ktorí mali oveľa viac duchovných skúseností – a napriek tomu Ježiša odmietli).

V tomto kontexte je dobré položiť si otázku: Nezaspávaš „na vavrínoch“ tým, že zastávaš len teologicky správne posolstvo? Prežívaš skutočne živú vieru? Kľúčom k živej viere a duchovnému životu je Ježiš. Každý z nás môže prežiť rovnakú skúsenosť ako stotník.

APLIKÁCIA

- V nesebeckej a obetavej službe je moc, ktorá sa môže dotknúť každého človeka bez ohľadu na jeho postavenie alebo spoločenskú triedu. Ako sa môžu tieto vlastnosti prejavíť v tvojom živote a svedeckej službe?

KRISTOVO SVEDECTVO PRED MOCNÝMI

Pilát im odpovedal: Vezmite si ho vy a súdte podľa svojho zákona! Židia mu na to: My nemáme právo nikoho usmrtiť, aby sa naplnilo Ježišovo slovo, ktorým naznačil, akou smrťou má zomrieť. Pilát teda opäť vošiel do vládnej budovy, predvolal si Ježiša a opýtal sa ho: Ty si kráľ Židov? Ježiš odpovedal: Hovoríš to sám od seba, alebo ti to o mne povedali iní? Pilát odpovedal: Vari som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi ťa vydali. Čo si vykonal? Ježiš odpovedal: Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa za mňa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je odtiaľto. Nato mu Pilát povedal: Tak predsa si kráľ? Ježiš odpovedal: Ty hovoríš, že som kráľ. Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počuje môj hlas. Pilát mu povedal: Čo je pravda?! Ako to povedal, opäť vyšiel k Židom a vyhlásil pred nimi: Ja na ňom nenachádzam nijakú vinu. Je však u vás zvykom, že vám na Velkú noc prepúšťam jedného väzňa. Chcete teda, aby som vám prepustil židovského kráľa? Oni znova skríkli: Nie toho, ale Barabbáša! Barabbáš bol však zbojník. (Ján 18,31–40)

V týchto záverečných scénach Ježišovho pozemského života (Mat 26,57–68; 27,11–14; Luk 23,1–12; Ján 18,19–23.31–40; 19,8–12) môžu Kristovi nasledovníci vidieť, aká veľmi bolestivá je cena za neochvejnú vernosť. Od zatknutia až do ukrižovania Kristus prinášal svedectvo vplyvným a mocným ľuďom svojej krajiny – panovníkom, guvernérom i kňazom. Keď sa s ním stretli, boli pohltení a zaslepení svojou pozemskou autoritou. Zdalo sa, že nad ním majú všetku moc. Vojaci viedli Ježiša z jednej súdnej siene do druhej, z jedného paláca do druhého – a netušili, že v konečnom dôsledku je to jeho svet. Akýkoľvek rozsudok nakoniec súd vynesie proti Kristovi, vynesie ho vlastne proti sebe.

Cieľom Kristovej svedeckej služby bolo získavať učeníkov. Výsledok sa však niekedy diametrálne líšil od toho, ako si to pravdepodobne sám predstavoval. Ako veľmi by sa Ježiš potešil, keby Pilát, Kaifáš, Herodes a ostatní odovzdali svoje srdcia Bohu a kajali sa. Oni však jeho prosby tvrdošijne odmietali. Bezcitne zavrhli túto poslednú ponuku spasenia.

Podobne aj Ježišovi nasledovníci v 21. storočí by mali pochopiť, že keď sa stanú jeho svedkami a budú sa snažiť získavať učeníkov, výsledok bude často úplne iný, než si prajú a za aký sa modlia. Úspech ich snaženia nemusí vždy zodpovedať vynaloženému úsiliu. Nemalo by ich to však odradiť ani im vziať odvahu ďalej svedčiť. Pravý učeník – rovnako ako Kristus – je napriek všetkým sklamaniam verný až do smrti.

Aj keď Ježišovo svedectvo pred vplyvnými mužmi bolo zjavne neúspešné, o nejaký čas sa situácia úplne zmenila. V texte Sk 6,7 čítame, že počet učeníkov sa nielen zmnohonásobil, ale že mnohí kňazi prijali vieru. Je pravdepodobné, že mnohí z týchto kňazov počúvali a sledovali Ježiša počas jeho posledných hodín.

- **Stalo sa ti niekedy, že výsledok tvojho svedeckého úsilia bol celkom iný, než si si predstavoval? Ako si to niesol? Čo robiť v takejto situácii?**

**OSOBNÉ
STÚDIUM**

APLIKÁCIA

MOHUTNÝ RAST RANEJ CIRKVI

Božie slovo sa šírilo a počet učeníkov v Jeruzaleme mimoriadne rástol. (Sk 6,7)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Kristovi učeníci od začiatku nadšene šírili evanjelium po celom civilizovanom svete. Domy, synagógy, verejné štadióny, haly, súdne siene i kráľovské paláce sa stali miestami, kde sa hlásalo evanjelium. Ježiš však svojim učeníkom predpovedal, že ich budú zatýkať, väzniť a prenasledovať. (Mat 10,16–20) Je smutné, že tí, čo mali pozemskú moc, prijímali Krista ako posledný.

V knihe Skutky apoštolov si prečítaj niektoré z nasledujúcich textov: Sk 4,1–12; 13,5–12.50; 23,1–6; 25,23–26.28. Aj keď sa ti možno zdá, že sa naraz obrátilo veľké množstvo ľudí, ktorí prišli „odnikiaľ“, nie je to tak. Tieto úžasné dramatické úspechy boli viditeľným výsledkom prípravy, ktorá tomu predchádzala. Žatve predchádza sejba. Kristus verne hlásal evanjelium. Misionári ho potom šírili po celom Judsku. Obrátení ľudia tiež pomáhali niesť toto poslanstvo ďalej. Keď bol Kristus vzkriesený, tisícky ľudí, ktorí všetko z dialky sledovali, sa rozhodli nasledovať ho a stať sa súčasťou jeho kráľovstva. Boli to jeho tajní priaznivci. Ich srdcia sa otvorili jeho pozvaniu. Ale okolnosti, v ktorých sa nachádzali – kultúra, istota zamestnania alebo tlak rodiny im dočasne zabránili otvorene reagovať. Kristovo vzkriesenie zbúralo bariéry a priviedlo ich k jasnému rozhodnutiu.

Potom vstúpil do deja apoštol Pavol. Spoločnosť neuvítala nadšene jeho svedectvo. Niektorí významní muži a ženy ho prenasledovali a vyhostili zo svojej oblasti. Bol kameňovaný, bičovaný, väznený a rôznym spôsobom týraný, často na podnet mocných a vplyvných ľudí. Toto prenasledovanie vyvolali väčšinou politické motívy.

Guvernér Félix uväznil Pavla, aby uspokojil náboženskú opozíciu voči Pavlovi. Jeho nástupca Festus bol spravodlivejší. Chýbala mu však politická vôľa a odvaha, aby Pavla prepustil z väzenia. Počas svojej oficiálnej návštevy vyjadrili kráľ Agripa a jeho sestra Bernika (potomkovia z Herodesovho rodu), žeby si radi vypočuli Pavla (Sk 25,22). Je smutné, že po vypočutí Pavlovho svedectva a zvesti evanjelia v súdnej sieni aj oni odmietli pozvanie byť spasení rovnako ako ich predkovia.

APLIKÁCIA

- **V ranej cirkvi nastal mohutný rast. Za krátky čas sa cirkev veľmi rozšírila. Bol to aj dôsledok sejby, ktorá nebola až taká viditeľná. Čo konkrétne môžeš urobiť vo svojom živote, aby si posilnil svoj osobný duchovný život a fázu sejby v zborovom spoločenstve? Nepodceňujeme ju niekedy? Ako môžete vo vašom zbore pracovať s „tajnými prívržencami“ Ježiša Krista? Čo pre nich môžeš urobiť?**

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„Zámožní ľudia, ktorí milujú svet, nemôžu byť ku Kristovi pritiahnutí náhodným, príležitostným stretnutím. Osloviť týchto ľudí je často veľmi ťažké. Tí, čo zvestujú s nadšením a nenechajú sa odradiť ani znechutiť, musia vynaložiť osobné úsilie.

Niektorí ľudia sú zvlášť vhodní na prácu s ľuďmi z vyšších spoločenských vrstiev. Tí nech prosia Boha o múdrosť, ako sa k nim priblížiť a nadviazať s nimi kontakt, nielen náhodný, ale taký, aby svojím osobným úsilím a živou vierou mohli v nich prebudiť duchovné potreby a viesť ich k poznaniu pravdy, ktorá je v Ježišovi.“ (MH 213; CZ 151)

K tejto téme si v knihe Túžba vekov prečítajte kapitoly Veliteľ stotiny, Pred Annášom a Kaifášom, Pred Pilátom a v knihe Cesta ku zdraviu a životnej harmónii kapitolu Služba bohatým. V knihe Skutky apoštolov kapitolu „Bezmála by si ma presvedčil...“

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Kedykoľvek Ježiš oslovoval ľudí na vysokých miestach, všimli si to tí ostatní. Niektorí zastávali významné postavenie, iní nie. Mnohí zo vzdelanej kňazskej triedy prichádzali k viere postupne, ako napríklad Nikodém a Jozef z Arimatie. Uverili aj niektorí z tých, ktorí boli svedkami Kristových diskusií a konfrontácií s náboženskými predstaviteľmi. Sopečná aktivita sa zvyčajne skrýva pod povrchom. Pohľadom nemôžeme zmerať jej intenzitu. Výbušný potenciál Ježišovho pôsobenia počas jeho pozemskej služby zostal skrytý. Po jeho vzkriesení nastala erupcia – obrátilo sa veľké množstvo ľudí, vrátane tých, ktorí zastávali vplyvné miesta. To, čo bolo zasiaté, konečne začalo prinášať bohatú úrodu. Čo nám to hovorí o dôležitosti nenechať sa odradiť, keď sa naša svedecká služba nezdá byť taká efektívna, ako by sme si priali?